

YaratılıŖta Tesadüfün Payı... Tesadüf Hakkında

ateistlerecevap.org/2018/03/yaratilista-tesadufun-payi-tesaduf-hakkinda.html

ateistlerecevap

March 20, 2018

**YaratılıŖta
Tesadüfün
Hissesi var mı?
Her Ŗey Tesadüfen
Olabilir mi?**

www.ateistlerecevap.org

YaratılıŖta tesadüfün hissesi var mı?

Yazının sonunda ki videoyu izlemeyi unutmayın

*Kâinattaki muhteŖem sanat, fevkalade hikmet ve sürekli düzenlilik **tesadüfü**şiddetle reddediyor. Bu yüksek hakikati, matematiğin uygulama dallarından biri olan ihtimaller hesabıyla da göstermek mümkündür Önce Ŗansa bağlılık veya rastgelelik diyebileceğimiz **tesadüf** kavramını kısaca açıklayalım. *Herhangi bir olayın veya varlığın hiçbir kasıt, irade, tercih ve ilim kullanmadan rastgele meydana gelmesi **tesadüftür.****

Gelin Ŗimdi iŖin mantıksal boyutuna hep beraber bakalım;

1. Misal: Art arda altı kez atılan bir zarın ilk önce 1, sonra 2, sonra 3, sonra 4, sonra 5 ve daha sonra da 6 gelmesi olasılığı $(1/6)^6$ yani 46.656 ihtimalde 1'dir. İnsanın kulak kemiklerinin sayısı ise altıdır. Bu altı kemiğin tesadüfen ortaya çıktığı kabul edilse bile, bu kemiklerin Ŗu andaki mevcut sıralarıyla dizilme ihtimali 46.656'da 1 ihtimaldir. Bu sadece bir insandaki kulak kemiklerinin tesadüfen dizilme ihtimalidir. Bir de bu diziliŖin Ŗu anda yeryüzünde bulunan 7 milyar insanda aynı Ŗekilde olduğu düşünülür ve bütün insanların aynı Ŗekle sahip olmalarının ihtimalini bulmak istersek, 46.656 rakamını 7 milyar kere çarpacağız. İŖte eğer sonucu telaffuz edebilirsiniz, bu kadar ihtimalde bir ihtimaldir. **Allah'ı inkâr eden neyi kabul etmek zorunda olduğuna bir baksın ve bundan utansın!**

2. Misal: Yine elimize bir zar alıp attığımızda o zarın 4 gelme ihtimali altıda birdir. İki zarı aynı anda atsak, ikisinin de 4 gelme ihtimali 36'da birdir. İki zarı iki defa atıp her ikisinde de iki zarın 4 gelme ihtimali ise 1.296'da birdir. Dört defa peŖ peŖe attığımızda her iki zarın da her defasında 4 gelme ihtimali ise 1.679.616'da birdir. Acaba iki zarın dört defa peŖ peŖe 4

gelme ihtimali 1.679.616'da bir ise, bir insanın vücudunda bulunan 206 kemiğin birbirine uygun olarak gelme ihtimali acaba kaçta kaçtır? Yani şunu düşünelim: Faraza bütün kemiklerim tesadüfen yaratıldığını düşünüyoruz. Bizler bu kemikleri aldık ve bir torbaya koyduk. Her defasında bir kemik çekeceğiz ve iskeletimizin dizilişini oluşturmaya çalışacağız. Yanlış bir kemik çektüğümüzde, o ana kadar çektüğümüz doğru kemikleri tekrar torbaya koyup baştan başlayacağız. Acaba 206 kemiği doğru olarak çekebilme ihtimalimiz kaçta kaçtır? Trilyonlarla ifade edilemeyecek kadar çok... Ve şunu unutmayın, biz bu hesabı kemiklerin tesadüfen yaratıldığını kabul ederek yaptık. Bir de kemiklerin tesadüfen yaratılmasını hesaplamaya kalksak... Bir de bunu bir insanda değil bütün insanlarda yapsak... Ve buna bir de diğer hayvanları ekleysek... Acaba böyle bir ihtimal hesaplanabilir ve rakamlarla ifade edilebilir mi?

3. Misal: Şimdi Ayasofya Camisi'nin tabiat olayları tarafından kendi kendine, mimarı olmadan yapıldığını düşünelim. Bu nasıl olabilir? Kuzeyden esen rüzgâr 10,7 ton su getirir, buraya döker. Güneydoğudan esen rüzgâr 4,3 ton kadar demir getirir. Batıdan esen rüzgâr 11,5 ton kireç, doğudan esen rüzgâr 2,37 ton tuğla... Diğer bir taraftan esen rüzgâr ise tuğlaları dizer. Başka bir rüzgâr çimentoyu yerleştirir ve böylece Ayasofya Camii meydana gelir. Yine bir rüzgâr tarladaki dikenleri toplar. Bunlar, koyunlar üzerlerinden geçerken tüylerini koparıp halı dokurlar ve halı caminin içine düşer. Diğer bir rüzgâr, oduncular yemek yerken baltalarını alıp ağaçları keser ve bir marangozhaneden geçerken uygunca doğrar. Kazara çiviler bunun üzerine gelir, çekiçler çarpar ve minber caminin içine kendiliğinden düşer... Herhâlde Ayasofya Camisi'nin ustasını inkâr edip camiye tesadüfe havale ettiğimizde bundan daha mantıklı bir açıklama olamaz.

Şimdi cami ile hücremizi mukayese edelim: Bu cami 1200 metrekare, bizim hücremiz ise 5-10 mikron. Bu camiye 5-10 çeşit malzeme, bizim hücremize ise 30.000 çeşit bileşim lazım. Bu camiye lazım olan maddeler kilolar, tonlarla ifade ediliyor; hücrede ise maddeler mikrogram ile ifade edilecek kadar hassas, zerre kadar değişme olsa hücre bozulur.

Şimdi soruyoruz ey Ateist! Caminin kendi kendine meydana gelmesini kabul edemezken ve buna gülerken, bundan daha acayip bir muhal olan bir hücrenin kendi kendine oluşabileceğine nasıl imkân veriyorsun?

4. Misal: Bir maymunu daktilonun karşısına oturtalım. Maymun daktilonun tuşlarına rastgele dokunsun, böyle rastgele yapılan hamleler neticesinde anlamlı bir kelimenin oluşması mümkün müdür? Ya anlamlı bir cümlenin oluşması? Ya da anlamlı bir sayfanın? Peki, anlamlı bir kitabın oluşması ihtimal dâhilinde midir? Elbette hayır! Böyle bir maymunu daktilo başına oturtsak, 'A' harfini yazma ihtimali 29'da 1'dir. "AT" yazma ihtimali ise (1/29.29), yani 841'de 1'dir. Mesela 7 harfli "TESADÜF" kelimesini yazma ihtimali (1/29⁷) yani 17.249.876.309'de 1'dir. Bu ise imkânsızdır.

Acaba insan ve diğer canlılar, yedi harfli bir kelimedenden daha mükemmel değil midir? Canlıları bir kenara bırakarak tek bir DNA'ya baksak, bir DNA molekülünde yaklaşık olarak 3.5 milyar nükleotid, yani 3.5 milyar harf bulunur. Yedi harften oluşan bir kelimenin tesadüfen oluşma ihtimali 17.249.876.309'de 1 ise acaba bir tek DNA'daki 3.5 milyar harfin tesadüfen oluşma ihtimali nedir?

5. Misal: Dünya üzerindeki bütün elverişli atomları kullanmak şartıyla, dünyanın yaratılışından bu yana kadar geçen zaman içinde bir tek proteini tesadüfen elde edebilme ihtimali $1/10^{161}$ dir. Yani 10 rakamını 161 defa kendisiyle çarpın ya da 10 rakamının sağına 161 tane sıfır koyun. İşte bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimali, bu kadar ihtimalden sadece bir ihtimaldir.

Fakat iş bu kadarla da bitmiyor. Zira en küçük bir canlı için 238 protein daha gerekmektedir. Bu kadar proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini telaffuz etmek isterseniz, trilyon kelimesini 9.975 defa tekrarlamamız gerekir ki bu yaklaşık iki saatinizi alır, sonra çıkan rakamı 10 ile çarpınız. İşte bir canlıdaki proteinlerin tesadüfen oluşması ihtimali bu kadar ihtimalden bir ihtimaldir.

Hâl böyleyken, kâinatın tesadüfler sonucu meydana geldiğini iddia edenin aklından şüphe edilmez mi?

Gelin şimdide bilim adamlarının bu konu hakkında ki görüşlerini okuyalım sizinle;

1. “Evren hakkında yapılan bilimsel bir araştırmanın sonucu tek bir cümleyle özetlenebilir: Evren, matematik bilgisi sonsuz bir varlık tarafından dizayn edilmiş olarak görülüyor.” (Sir James Jeans, The Mysterious Universe, Cambridge University Press, 1932, s. 140)
2. “Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır.”(Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, İstanbul 1980, s. 289)
3. Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Yıldızlarda, nebulalarda ve diğer gök cisimlerinde süregiden temel fiziksel işlemlerde hiçbir değişim gerçekleşmezdi. Uzak bir noktadan bakıldığında, galaksimizin görünüşü de şimdikiyle aynı olurdu. Tek fark, gece çimler üzerine uzanıp da izlediğim gökyüzünde çok daha fazla sayıda yıldız bulunması olurdu. Ama pardon, evet; bir fark daha olurdu: Bu manzarayı seyredecek olan “ben” olmazdım... Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır. (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21)
4. “Doğanın temel değişmezleri ve yaşamın ortaya çıkmasına neden olan ilk koşullar, şaşırtıcı bir kesinlikle ayarlanmıştır. Evrenin ne denli akıllamaz bir incelikle ayarlanmış gibi görüldüğü hakkında bir fikir vermek için Yer’den Mars gezegeni üzerinde bir çukura topunu göndermeyi başarabilen bir golf oyuncusunun becerisini düşünmek yeter!” (Jean Guittou, Tanrı ve Bilim, Simavi Yayınları, 1993, s. 54)
5. Çevre, temel özellikleriyle (yani canlıları oluşturan çeşitli kimyasallar ve fiziko-kimyasal işlemler ile hidrosferin fiziksel ve kimyasal özellikleri yönünden) yaşam için olabilecek en uygun çevredir.(Lawrence Henderson, The Fitness of the Environment, Boston: Beacon Press, 1958, önsöz)
6. “Eğer Dünya üzerinde şimdi olduğunun yarısı kadar deniz olsaydı, o zaman su buharı miktarı da şimdikininki yarısı kadar olacaktı, dolayısıyla biz de kuru toprakları beslemek için şu an sahip olduğumuz nehirlerimizin ancak yarısına sahip olacaktık, çünkü su buharının miktarı, üzerinden yükseldiği yüzeyin genişliğiyle bağlantılıdır. Dolayısıyla Yaratıcı, bunu öyle bir şekilde düzenlemiştir ki, denizler, karalar için gereken su buharını temin etmeye yetecek bir genişliğe sahiptir.” (John Ray, The Wisdom of God

Manifested in the Word of Creation, 1701; Michael Denton, Nature's Destiny, s. 73)

7. "Eğer akışkanlığı daha yüksek olsaydı, su, hayat için uygun bir temel olma özelliğini kesinlikle yitirirdi. Örneğin akışkanlığı sıvı hidrojen kadar yüksek olsaydı, canlıların yapıları, tahrip edici etkiler karşısında çok daha şiddetli hareketlere maruz kalacaktı... Hassas moleküler yapıların su tarafından desteklenmesi mümkün olmayacak, canlı hücrelerinin son derece hassas olan yapısı yaşamını sürdürmeyecekti..."

Öte yandan, suyun akışkanlığı biraz daha az olsaydı, (proteinler, enzimler gibi) makromoleküllerin ve özellikle mitokondri gibi özelleşmiş yapılar ile küçük organellerin kontrollü hareketleri imkansız hale gelecekti. Aynı şekilde hücre bölünmesi de imkansızlaşacaktı. Hücrenin tüm yaşamsal faaliyetleri fiili olarak donacak ve bizim bildiğimize benzer bir hücre yaşamı mümkün olmayacaktı. Hücrelerin embriyogenez (anne rahmindeki gelişim) sırasındaki hareket etme ve sürünme yeteneklerine bağlı olan daha yüksek organizmaların gelişimi ise, suyun akışkanlığının çok az bile daha düşük olması durumunda, kesinlikle gerçekleşmeyecekti." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 33)

8. Bitkiler, sayılarının arttığı bölgelerde bir süre sonra çoğalmayı durdururlar. Evrimcilerin iddialarının tam tersine -güçlü olanın korunması, zayıf olanın yok olması gerekirken- bitkiler yaşamak için mücadele etmeye girişmezler. Çevrelerindeki bitki örtüsünün yoğunluğunu adeta hisseder ve nüfuslarını kontrol altında tutarlar. Bu kontrolü sağlamak için de daha az tohum üretmeye başlarlar. Tehlike ortadan kalkıp üreme ihtiyacı doğduğunda ise yeniden ürettikleri tohum miktarını artırırlar. (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Biology of Evolution, s. 16)
9. "Bitki aleminin tarihinde yüksek seviyeli bitkilerin açıkça aniden ve birdenbire gelişimleri kadar bana daha olağanüstü gelen bir olay yoktur." (Francis Darwin, Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları, 1887, sf. 248)
10. "...Ancak ben hala önyargısızca, bitki fosili kayıtlarında özel bir yaratılışın olduğunu düşünüyorum. Eğer bununla birlikte, bu sınıflandırmanın hiyerarşisi için başka bir açıklama bulunabilirse, bu evrim teorisinin matem çanı olur. Orkidenin, su mercimeğinin, palmye ağacının aynı atadan geldiğini düşünebilir misiniz? Ve bu faraziye için herhangi bir delile sahip miyiz? Evrimciler buna bir cevap hazırlamalıdır. Ancak birçoğu sorgulamadan önce çökecektir." (W. R. Bird, Origin of Species Revisited, s. 233)
11. "Bir meşe palamutu ayçiçeğine değil de meşe ağacına dönüşmesi gerektiğini nasıl biliyor?... Yaklaşık 40 yıl önce biyologlar canlı organizmalarda bilginin önemli bir rol oynadığını öğrenmeye başladıklarında biyoloji bilimi de çok önemli bir mesafe almış oldu. Organizmada ona nasıl işlev görmesi, nasıl büyümesi, nasıl yaşaması ve nasıl üremesi gerektiğini söyleyen bilginin yerini keşfettik. Bilgi bitkinin içerisinde olduğu gibi tohumun içerisinde de mevcuttur. Tavuğun içerisinde olduğu gibi yumurtanın içerisinde de mevcuttur. Yumurta bilgiyi tavuğa geçirir, tavuk yumurtaya, bu böyle sürer gider." (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering The Modern Theory of Evolution, sf. 23)
12. "Birçok içgüdü o kadar harikadır ki büyük ihtimalle gelişimleri okuyucuya teorimin tamamını yıkmak için yeterli bir engel olarak gözükecektir." (Animal Mind, sf. 22, [Charles Darwin, Türlerin Kökeni, 1859])
13. "Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her

canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir.

Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir.” (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4)

14. ”bana göre bütün bunların arkasında çok güçlü bir delil var. öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş.” paul davies, superforce, s. 243.
15. ”tanrı bu tasarımı ne maksatla üretmiştir sorusuna cevap ararken insancı ilke ve biyolojik organizmaların gerekleriyle ilgili oluşumların göz önünde bulundurulması gerekir. evrende bilinçli yaşamın oluşması için gerekli doğa kanunlarının hassas ayarı açıkça tanrı'nın evreni böyle bir hayat ve bilincin gelişmesi için tasarladığı sonucunu çıkarır. bu demek oluyor ki evrendeki varlığımız tanrı'nın planının merkezi bir parçasıdır.”paul davies, the mind of god, s. 213
16. ”bilim, evrendeki her şeyin akıl ve mantık çerçevesinde işlediğini öngören bir varsayımın üzerinde temellenir. mucizelere yer yoktur. bu, doğa kanunlarını ve fiziksel evrenin işleyişini düzenleyen bir aklın var olduğu anlamına gelir. ateistlere göre doğanın kanunlarının herhangi bir gerekçesi yoktur ve evren tamamen anlamsız bir dizi rastlantı üzerine bina edilmiştir. bir bilim adamı olarak bu düşüncüyü kabul etmem mümkün değil. evrenin doğasını ve işleyişini belirleyen, her şeyin kökeninde yer alan ve hiç değişmeyen bir akıl olmalıdır.” paul davies, ‘what happened before the big bang’, ed: russell stannard, god for the 21st century, templeton foundation press, great britain (2000), s. 12.
17. Isaac Newton şöyle yazmıştır:
“Güneş’ten, gezegenlerden ve kuyruklu yıldızlardan oluşan bu çok hassas sistem, sadece akıl ve güç sahibi bir Varlık’ın amacından ve hâkimiyetinden kaynaklanabilir... O, bunların hepsini yönetmektedir ve bu egemenliği dolayısıyla ki O’na, ‘Üstün Kuvvet Sahibi Rab’denir.” (Michael A. Corey, God and the New Cosmology: The Anthropic Design Argument, Maryland: Rowman & Littlefield Publishers, Inc., 1993, s. 259)
18. Prof. Michael Denton, Doğanın Kaderi) adlı kitabında bu konuda şunları söylemektedir:
“Son derece çarpıcı olan bir başka gerçek, evrenin sadece bizim varlığımıza ve biyolojik ihtiyaçlarımıza olağanüstü derecede uygun olması değil, aynı zamanda bizim onu anlamamıza da son derece uygun olmasıdır... Güneş Sistemimizin bir galaktik kolun kıyısında bulunması, bizim geceleri gökyüzünü inceleyerek uzak galaksileri görebilmemizi ve evrenin genel yapısı hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Eğer bir galaksinin merkezinde yer alsaydık, hiçbir zaman bir spiral galaksinin yapısını gözlemleyemez ya da evrenin yapısı hakkında bir fikir sahibi olamazdık. (Michael Denton, Nature’s Destiny, s. 262)
19.
 20. yüzyılın tanınmış bilim adamlarından Isaac Asimov, ışığın dalga boylarındaki bu hassas ayarın önemini şöyle açıklar:

“Dalga boylarının kısa olması oldukça önemlidir. Işık dalgalarının düz çizgi yolu boyunca seyretmesi ve keskin gölgelere yol açmaları çevremizdeki olağan cisimlerden daha küçük oluşlarındandır. Karşlarına çıkan cisim, dalga boyundan daha büyük olmadığı takdirde, o cisimlerin çevresini dolaşıp içine alabilir. Örneğin, bakteriler bile ışığın bir dalga boyu uzunluğundan çok daha büyüktürler; böylece, ışık onları mikroskop altında keskin biçimde belirler.” (Isaac Asimov, Asimov’s Guide to Science, (Türkçe baskı: Asimov Bilim Rehberi, E Yayınları, 1986, s. 485)

Kâinatın yaratılışını tesadüfle ve evrimle izah edemeyeceklerini çok iyi bilenler, meseleyi dar bir sahaya çekmeyi tercih ettiler ve insanın yaratılışı üzerinde kalem oynatmaya, tahminler yürütmeye kalkıştılar. Bir hayli şahsî ve indî görüş çıktı ortaya. Kimi, insanın maymundan geldiğini iddia etti. Kimi, kurbağadan; kimi, tarla faresinden. Bir başkası insanın, tek bir türün evrimleşmesiyle değil, ancak iki türün ortak mahsulü olarak ortaya çıktığını savundu ve bu türleri ayı ve kurt olarak ilân etti.

Doğrusu, her gün ayrı bir hayvanın kapısını çalan bu grubun, nerede konaklayacakları merak edilmekte.
